

[Ole Olsen]

tier end kristeligt folkeparti gøre det med deres forskellige pjecer, fremskridtspartiet, SF osv.? Hvis ministeren ikke er i stand til at svare udførligt i dag, har jeg selvfølgelig ikke noget imod, at vi tager sagen op i kirkeudvalget. Jeg mener, at vi må til vejs ende med denne debat og have reglerne helt klarlagt. Så vidt jeg ved, er kristeligt folkeparti det eneste parti, der misbruger kirkerne for øjeblikket til det formål, og det kan ikke accepteres.

Kirkeministeren (Jørgen Peder Hansen):

Det af hr. Ole Olsen stillede spørgsmål giver mig anledning til at referere til, hvad Kristeligt Dagblad i dag bringer af oplysning fra medlem af tinget hr. Honoré, som oplyser, at den pjece, der er omdelt forskellige steder, ikke er en pjece, som kristeligt folkeparti står inde for. Der gives også i det indlæg fra hr. Honorés side i Kristeligt Dagblad i dag udtryk for – nu må jeg sige det efter erindringen – beklagelse af, at det billedmateriale, der er anvendt i pjecen, ikke er, skal vi sige korrekt. Det er i nogen grad svar på det spørgsmål, som hr. Ole Olsen har stillet. Det er altså ikke kristeligt folkeparti, der har omdelt denne pjece.

Jeg finder det ikke rimeligt, at man uddele den slags pjecer i våbenhuset, lad det være sagt ganske klart. Da hr. Honoré tager forbehold for kristeligt folkepartis vedkommende, er der altså ikke tale om, at noget politisk parti kommer til at danne præcedens i forbindelse med denne sag.

Johan Nielsen (S):

Jeg er absolut ikke medlem af kristeligt folkeparti, absolut ikke, jeg har været medlem af socialdemokratiet i en lille menneskealder. Jeg tillod, at pjecen blev ikke uddelt, men lagt frem i våbenhuset i mine kirker, men det var efter svære overvejelser, for jeg kunne ikke lide den pjece, og jeg vil aldrig komme til at kunne lide den. Men jeg spurgte formændene for menighedsrådene, og hvis de sagde ja, ville jeg rette mig efter det, fordi der lå så mange andre pjecer. Derfor vil jeg spørge kirkeministeren, om han ikke mener, at det må være op til de enkelte menighedsråds og præsters skøn, hvad der skal ligge fremme i våbenhuset eller ikke.

Kirkeministeren (Jørgen Peder Hansen):

Jeg mener i høj grad, at det må være op til de enkelte menighedsråds skøn, hvad der uddeles. Jeg har tiltro til, at menighedsrådene landet over er i stand til at udøve et rimeligt skøn. Men jeg vil gerne have lov til at gentage, at jeg finder ikke, det er rimeligt, at der uddeles pjecer fra politiske partier i kirkenes våbenhuse, og jeg finder efter at have stiftet bekendtskab med den pågældende pjece, at den er af en sådan karakter, at den faktisk ikke burde have været uddelt fra noget våbenhus.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Inden vi går over til næste spørgsmål, vil jeg gerne opridse reglerne for spørgetiden:

En spørger kan efter besvarelsen få ordet 1 gang i indtil 2 minutter eller 2 gange, hvis mundtlig begrundelse ikke er givet. Endvidere kan indtil to medspørgere få ordet, men hver højst 1 gang i indtil 2 minutter. Det forudsætter, at de meddeler mig, at de ønsker ordet, og det er altså, som jeg tit har pointeret, ikke nok at sætte sig ved ordførerbordet. Jeg vil nødig give ordet til nogen, der ikke ønsker at få det.

Ministeren har hver gang indtil 3 minutter.

Jeg understreger »indtil«.

Det skulle ikke være nødvendigt, men det sker jo, at både spørger og minister bruger lidt rigelig tid, og dér er jeg selvfølgelig liberal, når bare det ikke bliver alt for rigelig.

8) Til *ministeren for skatter og afgifter* af:

Helge Møller (KF):

»Vil ministeren undersøge muligheden for at lette eller kompensere butikshandelen og andre mindre erhvervsvirksomheder for den byrde af offentlige administrative gøremål, som denne branche lider under?«

(Spm. nr. 151).

Skriftlig begrundelse.

Butikshandelen og andre erhverv lider stadig stærkt under de mange administrative opgaver, der pålægges dem af det offentlige, f. eks. opkrævning af kildeskat, ATP, moms, administration af sygelønsordning, feriepen-